

I.d. 12.
4320

4320

CIMELIA

I. d. 12.

4320

Poez 1278.

Barbara (Lapelnia)

Sigismundus I. Rex Pol.

Criticus Andree: In augustissimum Sigismundum
Regis Poloniae et Reginae Barbarae
rubrum Carmen. Joan. Waller. 1512.

PANEG. et VITAE

Polen. 4^a

AZ 841

1320

Poer. 1278.

In Augustissimū Si-
gismūdi Regis Poloniae: &
reginae Barbarae connubiū
Andreae Erici scholastici
Posnaniensis
Carmen.

BIBLIOTHECA
POLONICA

cin. Qu. 4320

Joannis Solfa de Tribul Bassalunus 1507
Magister factus 1512

Phaleucū hendecasyllabū Ma-
gistri Joannis Solfa Lectori.

Cultū si te iuuat poema Lector.
Si te forte lepos tenet propertit:
Delectat Ven⁹ aut Catulliana:
Tu: blandum Cruij noui poetae
Hoc mercare leui triente carmen.
Candens: dulciculum: nitens rotundum:
Quod regi cecinit: puellulae q;
Reginae: modulis Maronianis
Quae formosior est magis Ligustro
Quae concinnior est magis Diana
Quae vincit Paridis profecto nympham
Et cunctas veneres cupidine sq;
Quam sic: Nestoreum sequetur aeuum
Noctem lucida dum sequentur astra
Dum siccas polus incitabit arcus
Lector Palladie Vale cateruae

Yodocus Luduicus Decius.

Quae tantum gremio retines Poshania vatem
Gaude: nam magnum percipis inde decus.
En quali sacras ornavit carmine tedas
Quas subiit fausta rex celebrandus aue.

Cim 4320

**Joannes syluius Amatus Si-
culus Juris vtriusq; doctor Christo-
fero Siolouetio: viro clarissimo Castellano
Sādomiriensi: et Vicecācellario regni
Poloniae meritissimo Felicitatē.**

Nihil mihi vir clarissime contin-
gere potuit optatius: q; ipse rogares: qui mandare po-
teras: vt sacrum inuictissimi ac sapientissimi regis Sigis-
mūdi Epithalamū promeretur. Equidem in secundis
semp habui perpetuū in te obseruantiae meae studiū m-
(cui nedum gaudens: sed etiam gloriā seruio) cūctis parefā ere: nūc
quādo industria iudicioq; meo vti voluisti: quadam mihi a te donatus
immortalitate visus sum. Et si te imprimis virum honestatis: virtutis:
probitatis: iusticiae: temperantiae: fortitudinis: et omnis officij: ac deco-
ri obseruantissimū: deinde germanū fratrē illū: afflictorū omnīū asylū:
diuū alterū Nicolaum: tibi q; simillimū: postremo latus omne inclitae
domus tuae sedulo pro virili mea demereri conitōr: (nam qui bona et
vera fide deū colit: amat et sacerdotes vniuersos) medijs ramen fidius
tantū a te honoratus: ne dicam rebus quidē: sed quibus verbis respon-
deam non comperio. Fortuna (ingenue fateor) tua nullam remunerādi
vicem cupit: quia nulla eger: et libera est. mea vō nulla pollet: nullam ha-
ber restituendi facultatē. Sic beneficia tua: vt maiestate praecedunt: ita
mutuū non repossunt. Vires meae vt egestate premunt et corruūt: ita
nulla ferme gratitudine vti: nullo certare officio queunt alio: q; (quod
solum nostrae opis est) eas habeam gratias: quas vix ausim agere aut
animo comprehendere: non referre. Foelix igit es: qui ineharrabili ani-
mi foecunditate: incredibili naturae bonitate: summa fortunae amplitu-
dine tantum soles prodesse bonis: quantum sibi ipsis vix licet optare.
Est pfecto generosi excelliq; animi ac pculdubio quidē omni magnifici
iuuare mortales: erigere afflictos: opitulari miseris: fessis subuenire q;
plurimis: et hac vna via altum scandere coelum ampliūq; tenere elysū:
te deniq; ipsum deo (quis hominē) simillimū reddere. Hinc tibi oēs ad
vniū concilias: emācipas: ac deuincis. Quid illa quae summa ac potius
sola in te sita sunt: augusta et procera statura: conspicua et singularis for-
ma: speciosa decoraq; facies. Sed haec fortunae aut naturae vident: il-
la vō animi et verae virtutis: quae tanq; in coelo stellae in te vno splen-
dent: atra bonitas: Caluiq; sanctitas: plens comitas: Leliq; lenitas: rē-
perata seueritas: Latoniūq; grauitas: spectata temperantia: maiorisq;
Bacchi cōmendabilior: modestia: aliae q; dores innumerabiles: quib; et

omneis homines: et ut dicis ipsos montes ad te amandū: colendū: venerandum allicis. Adeo es verae virtutis amator: inclitae probitatis studiosus: morūq; sanctissimorum cultor: ut boni viri nomen iam pridē adeptus sis: et in eo consenescas. Et quidem illius quem Socrates: Plato: Panetius: Licero: et reliqui nobilissimi philosophi: qui sapientiā tuis tradidere: tanto exquirentes: nunq; inuenire potuerūt: sed imaginari tū sunt. Regere vō et regi vsque adeo soleas magistra iusticia: salutariprudēcia: naturali atq; coelesti sapientiā ut aliter: sed longe praestātor. Decoenas: alterū Augustū caesarē nostrū omnū quot fuerunt: quot sunt: quot alijs erūt in annis praecellētissimū ex ephebis et alere et educare ad hoc vsq; aevi vnus meritis sis. Nec mirū tamen id cupiā videri profecto debet: cū tam amabile: tam hospitale ingenū prae te feras: ut a summis terrarū principib; paterno astringēdus amplexu meritis simo sis. Sed de te sepius: et plura quidē alias. Epithalamū quod pangi et in manus hominū venire poposcisti: verecundiae meae scilicet spoliū cum primū legi consecutū est. Tam enī perire et concinne: tam modulari et dulciter Andreas critius noster: iuuenis candidissim; hoc est sine iactura desidia doctissimus absoluit: ut liquido adiurare possim: huic polonae iuuentutis ad poeticā maiestatem aequari neminem: Nam ut melleam eius musae modulationē: vegetā et sublimē alacritatem missam faciamus: equidem summa sic appetit ut non decidat: in illa poematis inuēctione: iucunditare: genuina euigilataq; rerū omnū serie primas habet. Diceret fortasse quispiā de asorum: liuidoz imperitorūq; turba: diluti salis: et fellis ignauus: caeculus: sciolus: rācidolū qddā balba de nare locut;: hūc tu nimis diligis. Egdē diligo hūc: sed sincere diligo: de quo etiā senere iudico: et id quod sentio dico. Lur enī dignitatis et eloquētiaē noīe a me diligi iuuenis ornatissim; et dignis celebrari laudibus nō debeat: qui solet hanc patriam omīz ingenio et eruditio: ne sua honestare? Amusoreros essem si iudicare non possem: aut certe malign; si laudare nescirem. Quamobrem magis laconiae breuitari q; multi iugis paginis studens: decreui versibus claudere nonnulla tantū iuuenis laudatūculam. Bene ac foeliciter vale eximium praesidium ac dulce decus meum.

Et laetata suo est docra Verona Catullo:

Lum Torquate tuum conderet ille thorum.

Quam gaudio suo est facili Sulmona poeta:

Lum faustos Sabi ferret in astra lares.

Quam se Parthenope Statio iactauit alumno:

Lum caneret Stellae nobile coniugium.

Tam nunc se Critio generosa Polonia iactat:

Qui celebrat thalamos Sigisimunde tuos.

Ut te nostra pium venerantur saecula regem:

Sic canet hunc olim Dedala posteritas.

Ad diuum Sigisimundum Regē Poloniae inclytissimū.

Accipe carmen inops placido rex inclite vultu:
Quod cecinit thalamis rauca cicuta tuis.
Si mea turgeret fulgentibus arca Philippis:
Offerrem larga munera digna manu.
Offerrem pateras aurūq; micante Piro:po:
Et quicquid Libicus gemmifer amnis habet.
Sed mihi diuitias Saturnia Juno negauit:
Quas fortuna tamen ceca fugaxq; regit.
At quae Palladia conduntur dona lucerna:
Haec neq; tempus edax: trux neq; parca rapit.

SYLVA.

boebe decus vari: pulcherrime phoebe deoz
Conspiciende coma: plectroq; insignis et arcu
huc ades: et numeros tecum turbāq; nonenā
Affer: et donis mea pectora prolue lymphis.
Ut qd tāta sibi (subijt quae moenia Sacchi)
Pompa velit: nostri cur tantum splēdida luxū

principis aula gerit: cur gaudia festa: choriue
Lotum plus solito regnum inuasere polonum
Concepisse queam: Liarioq; effundere cantu.
Nec me Smyrneus valeat superare poeta
Nec qui Castalijs appotus fontibus alto
Larmine Troianos latias traduxit in oras.

Sed quidnam video: quis tantus in vrbe tumultus?
Quodue paratur iter: quem cogimur ire sub axem?
Dic age Lalliope: simul hic quis pectora clangor:
Nostra ferit: resonant pariter mare sidera montes.

Cerno praecire viros et timpana ferre tubasq;
Littatos pueros auro gemisq; micantes:
Innumerosq; equites miro splendore paratu.
Tor tor: ques: bullas: segmenta monilia cerno:
Quor nequit aur calamus velox aur lingua referre.

bas autē iuuenū fulgentes vndiq; turmas
Naugier en sequitur spumanti sonipede Lucas:
Pene puercello: sed iam spectandus bonore:

Principis in solidis magnis dat iura Polonis
 Ingenio praestans opibus: probitate: fideq;
 P arte alia morum specimen virtutis imago
 Exstiter: aurato gemmatum calce choruscus
 Exhortatur equi: referens gravitate Latonem
 Nestora consilio: mensa dapibusq; Lucillum
 Quiq; Patroclus erat: fidus qui semper Alcibates
 Principis et rerum custos et cura suarum
 Hunc apices regni: nunc fasces scandit auras
 Os inter medius (ceu surgens oceano sol)
 Magnanimo portatur equo et monstratur ab omni
 Splendor pontificum: nostri laus prima senatus
 Pingit antistes: sub cuius gratia vultu
 Multa niter: rutilo residerq; in lumine Lypis
 Lui dedit ingenium virgo Tritonia et artes
 Divitias Juno: sacrum coelestis honorem
 Iuppiter: atq; caput veterum prudentia rerum
 Huic vrinam similes ferrent Lecheia plures
 Regna senatores: aures dormiret in ambas
 Rex pius et nullos sentiret patris casus
 Hic est doctorum fautor: virtutis amicus
 Et famae eximius nunq; morientis amator
 Huic quodcuq; habeo fieri quodcuq; merebor
 Acceptum refero: solum veneroq; patronum
 Huius lanificae donec mea stamina parcae
 Ducunt: immensas curabo extollere laudes
 Per mea brachia noscent hunc carmina Medi
 Noscet fortis Iber: noscet Saramantes adustus
 A tiam pegaseum suffundit musa liquorem
 Tandem concipio magnorum arcana deorum
 I brenia pannonijs arx est sublimis in oris
 Altraq; verticibus tangentes sidera turre
 Clara domus Strepbanum: clarisq; referta tropheis
 Lui non Saza Midas: no Lroest divitis arcae
 Aequari possent opibus nec Persae nec Indi
 Hac sara nutritur forma praestante puella
 Sed probitate magis: castoq; decora pudore
 Virgo: polonorum veteri quoq; sanguine regum
 Prodit maternas referens primordia stirpis
 Hanc sibi proposuit thalamo sociare iugali
 Sismundus princeps: sacroq; addicere nexu
 Lum qua venturos: et dulces exigar annos
 Sic visum est superis sic tres sua fila sorores
 Uolunt: aeterni genus hoc ut regnet in aeuu

Hinc delecta sui mittit tria culmina regni
 Quo firmant stabili paphiae solaria verbo
 Et sponso optatam properent adducere sponsam
 Haec est causa viae: tantiq; haec causa paratus
 D caelebranda domus: caelebrandaq; Threntia rupes
 Scribere quis poterit: quis tantis dicere verbis
 Quantum vos decus: et quantum genuistis honorem
 O foelix virgo tantum sortita maritum
 I bis praeclara Bracchi regina per urbem
 Delicijs nulli: nulli splendore secundam
 In qua posthabita residet Venus aurea Lypio
 Doctaq; post versas Pallas consedit Arhenas
 Hic statuere alia cunctis plaudenribus arce
 Et variae pictis: auroq; micantibus aulis
 Nupti nupta noui: digitoq; notaberis omni
 Hic tu conspicias regali fulgida luxu
 Atria conspicias immania saxa columnas
 Artificis miras species superantis Apellem
 Celatasq; trabes Latioq; palatia structu
 Quae longe Assyrium praecedunt arte laborem
 Hic tibi digna aderunt toto spectacula mundo
 Et ludi atq; chori seu quicquid musica blandae
 Vocis habet: quicquid tangitq; teritq; vel inflat
 O foelix virgo tantum sortita maritum
 C onspicias ingens regnum: cui maxima rerum
 Lopia cunctarum perfosae plurima terrae
 Munera longinquas quae deducuntur in oras
 Et licet hi non parturiant auraria montes
 Huc tamen argenti plus importatur et auri
 Quam tagus aut ganges aut profert Thracius hebrus
 Adde tot ingenuos animos generosa viro: rum
 Corpora florentem bello cultuq; iuventam
 Non fraudes habitant: non terra venena bibunt
 Sed grandaeva fides: comitas conuiuia regnant
 O foelix virgo tantum sortita maritum
 C onspicias vicina etiam tot regna tot vrbes
 Et varios populos opibus ferroq; potentes
 Qui iuga victicis gestant imposita Poloni
 O felix virgo tantum sortita maritum
 D eniq; conspicias multis in milibus illum
 Luius tu niueis coniunx potiere lacertis
 Qui vultu: et charite proceres supereminet omnes
 Non aliter q; cum medijs pulcherrima sylvis
 Fraxinus auricomu tollit super aethera culmen

Talis erat quondam pulchri Priameius heros
 Oris Alexander Danaum qui coniuge regem
 Prodidit in cineres et pergamina celsa redegit.
 At longe hic aliter nostrae qui attrita coronae
 Sceptra gerens priscum nomenque decusque reduxit.
 Illius augustam quis tam nasutus et hostis
 Contemplans faciem: quis dulcia lumina cernens:
 Concinnos artus: linguam gestusque benignos:
 Non totus stupeat: non hunc (ceu numen) adoret?
 O foelix virgo tantum sortita maritum:
Si genus exquires: non hoc sublimius ullum
 Inuenies cuius maiorum gloria regum
 Compleuit totum factis insignibus orbem.
 Nec non caesareo productam sanguine matrem.
 Tot reges fratres externaque sceptra tenentes:
 Totque duces late generos turbasque neporum
 Comperies decubae qualem nec regia vidit
 O foelix virgo tantum sortita maritum
Quid dores animi referam: quas nulla canendo
 Uox numerare potest: licet et Graecus Apollo
 Lum musis veniar veniar cum fonte Laballi
 Dicere non posset quanta est prudentia regis
 Et virtus animus constantia mentis et oris
 Lura vigil regni simul et tolerantia: quanta
 Iusticia: et faciles miseris mortalibus aures
 Dicere nec posset laudes: partosque triumphos
 Tot domitas circum gentes Molcosque fugatos
 Innumeros: et nunc pulsos a finibus hostes
 Ut taceam Ualachos: quorum ferroque doloque
 Tot vicinorum completa est sanguine tellus
 Quam tumidos habuere animos: quae turgida corda
 At nunc Sismundo victi terraeque cremata
 Demisere oculos et regia iussa capeunt
 hic pater est patriae famaeque redemptor: auritae
 Iste polonorum pugnando restituit rem
 O foelix virgo tantum sortita maritum
Ergo age progredere thalamoque recumbe superbo
 O foelix virgo tantum sortita maritum
At tu maxime rex placidam complectere sponsam
 Et curare breui puer ut formosus in aula
Ludat Sismundus patrii spes altera regni
 Qui referat magnum vultu et virtute parentem
 Cuius successor vestigia clara sequatur
 Denicumque suis teneat sub legibus orbem.

HYMENAEUS.

Hymena nunc pueri laetis caelebrare choreis
 Et dare lasciuo carmina grata deo
 Faustaque dicantur tam clavis omnia redis
 Altius in terris nil quibus esse potest.
 Absit uesta procul vitae praefecta pudicae
 Castaque virgineo sepra diana choro
 Sed venus incumbat thalamis mensisque laevis
 Pronuba sit coniunx et soror alma Iouis
 Ipse autem veniens musis comitatus Apollo
 Dulceat aurata pectora laeta Libeli
 At tu connubij dux: o venerabilis huius
 Hymen ades foelix: o bimen bimen ades
 En te turba perit: te torus concinit orbis
 Te siluae pecudes flumina saxa vocant
 Ungatur pingui limen postisque lupino
 Et tu te dignas sparge marite nuges
 Solue pudicitiae princeps pulcherrime zonam
 Et demas sponsae florea ferra tuae
 Et te formosa facias cito prole parentem
 Qua capiant populi spemque decusque tui
 Quae tibi longaeui perages dum Nestoris annos
 Succedat patriae gloria tanta suae
 Quam timeant hostes cui totus seruiat orbis
 Vincenti priscos marte: togaque viros
 Innuat ista deus quae dicat Apollo canenti
 Innuat heus foelix: o bimen bimen ades
 At tu virgo tuo non aduersare marito
 Lum quo te stabili foedere iunxit amor
 Aspice num videas: in tot nunc milibus vnum
 Cuius forma tuo par sit habenda viro
 Non est cur lachrymes populi regina potentis
 Diceris: et stirpis gloria prima tuae
 Quare age tempus adest: thalamo procumbe iugali
 Et subeas sponsi brachia grata tui
 Desere vestalis consortia pura careruae
 Jam tibi Lucina est: iamque colenda Venus
 At vos o pueri vocali dicite cantu
 Hymen ades foelix: o hymen hymen ades.

Carmina Saphica.

Virgo Sismundi noua nupta regis
 Scin deus qualem tibi dat maritum
 Lulus insignis penetravit attos
 fama sub Indos.
 Lul dedit pulchrum Venus alma vultum
 Et caput Pallas: pietasq; mentem
 Quiq; victrices agitat secundo
 Marte triumphos.
 Iuno sacrarum dea nuptiarum
 Iuno clamosi medicina partus
 Iuno suppremi soror atq; cara
 Nupta tonantis.
 Tuq; plorantem Iuueni puellam
 Que thoro sistis violasq; zonam
 Claraq; Lypreae Bromuq; proles
 O hymen hymen.
 Euge foelici properare gressu
 Nuptias magni celebrare regis
 Ut bona nobis bonus inde crescat
 Arboze fructus.

Cantilena in Tranczign.

Tu ne haec es virgo toro nunc inclita mundo?
 Tu ne Polonorum principis vxor eris?
 Tu ne es quam propter regesq; ducesq; vocantur?
 vt videant manibus sceptrum superba tuis.
 Ut videant regnum immensum populūq; potentem:
 Reginam domini ferre sub astra sui.
 O foelix virgo: foelicia tempora quae te
 Ad tantum patriae progenere decus.

Cantilena post coronationē.

Aspice nunc regina tuū sublimis honorem:
 Quod diadema geris: quantaq; sceptrum tenes.
 Aspice nunc regnūq; potens populosq; subactos
 Pontifices proceres innumerofq; duces

Aspice tot cultros iuuenes: generosaq; corda:
 Aspice diuitias parva trophea simul.
 Haec tibi cum pulchro donarunt fata marito:
 O nimium fausta Barbara nata die.
 Attamen hoc tua clara domus tua forma meretur.
 Virgineus rara cum probitate pudor.
 Dij faueant sceptrisq; tuis thalamisq; sacris
 Tantum vt perpetuo regnet in orbe genus.

Erconiae Ex Aedibus Pro-
 uidi viri dñi Joannis Haller.
 Anno a salutifera incarnatio-
 ne Millesimo quingentesimo ac
 duodecimo. Tertio decimo Ka-
 lendas Martias.

